

## Al Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

### CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA A L'ELABORACIÓ DEL PROJECTE DE DECRET DE REGULACIÓ DE L'ACTIVITAT CINEGÈTICA A CATALUNYA.

#### PROPOSTES: INTERcids, Operadors Jurídics pels Animals

**INTERcids, Operadors jurídics pels animals**, és una entitat sense ànim de lucre inscrita en el Registre Nacional d'Associacions, i inscrita com a grup d'interès al Registre de la Generalitat de Catalunya (núm. 4517), està integrada per professionals pertanyents als diversos col·lectius que treballen en l'àmbit del Dret i la Justícia: jutges, fiscals, advocats, procuradors, agents de Forces i Cossos de Seguretat i forestals, en col·laboració amb altres àmbits relacionats. Els seus membres integren una xarxa multidisciplinària d'experts amb una especial implicació i dilatada experiència en el camp de la protecció dels animals i el tractament de la problemàtica del maltractament animal. Entre els seus objectius, INTERcids pretén canalitzar el coneixement i experiència d'aquests operadors jurídics per a contribuir a desenvolupar i impulsar l'activitat normativa i legislativa, així com aquells mecanismes que puguin afavorir i enfortir la protecció dels animals i la millora de l'actuació pública en aquest àmbit.

En compliment dels seus fins estatutaris i en el marc del tràmit d'informació pública, d'acord amb el que disposa l'article 66 bis de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic de procediment de les administracions públiques de Catalunya, aquestes entitats traslladen a l'organisme competent les al·legacions i observacions contingudes en el present document.

## PROPOSTES:

### 1. Problemes que es pretén solucionar.

Text original de la consulta:

*En no disposar de llei pròpia de caça a Catalunya, actualment s'aplica de forma supletòria la Llei de l'Estat 1/1970, de 4 d'abril, de caça, i el Decret 506/1971, que la desenvolupa. La caça és una competència transferida a les comunitats autònomes.*

*Les condicions actuals en què es desenvolupa la caça a Catalunya fan que el contingut de la regulació estatal existent hagi quedat desfasat pel que fa als nous àmbits de gestió que no tenen suficient cobertura legal, a més de no tenir present que la competència en matèria de caça està transferida i que els òrgans gestors són els de l'Administració de la Generalitat i no els ministerials, fet que genera desconcert en l'administrat sobre la manera com s'apliquen les disposicions legals.*

*Per exemple, l'article 47.1 de la Llei 1/1970 diu que el coneixement i resolució dels expedients instruïts per infraccions definides a la llei correspondran al Ministeri d'Agricultura a través del Servei de Pesca Continental, Caça i Parcs Nacionals, mentre que a hores d'ara la competència l'exerceix el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural a través de la Direcció General d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi.*

*A Catalunya, el marc normatiu actual en matèria de caça només abasta matèries concretes que en cap cas conformen un marc general sectorial de caça. És el cas de la regulació específica respecte de les àrees de caça amb reglamentació especial (Decret 165/1998, de 8 de juliol), l'Ordre de 17 de juny de 1999, per la qual s'estableixen les espècies que poden ser objecte de caça a Catalunya, que en molts aspectes ha quedat derogada tàcitament per la normativa estatal bàsica posterior.*

*També hi ha normes reguladores de les reserves nacionals de caça i reserves de caça; de creació i regulació del Consell de Caça de Catalunya i consells territorials de caça com a organismes assessors del departament competent en matèria de caça; normes que han anat determinant el model de llicència de caça i una norma que determina l'obligatorietat de disposar de plans tècnics de gestió cinegètica.*

*Actualment, l'aplicació supletòria de la normativa estatal i la normativa autonòmica esmentada resulta insuficient pels motius següents:*

*Pel que fa a les modalitats de caça existents, la Llei 1/1970 i el Decret 506/1971 no recullen específicament determinades modalitats que es desenvolupen a Catalunya, estableixen un marc general pensant en un tipus d'activitat cinegètica que no es dona a Catalunya, o en altres modalitats en territoris diferents de l'Estat. Per exemple, les anomenades "monterías", que en la tradició de l'activitat cinegètica catalana tenen un significat i magnitud molt diferents de les "monterías" que es practiquen a altres territoris com Andalusia, i que requereixen disposar d'unes disposicions reguladores més específiques que no indueixin a errors en la pràctica de l'activitat.*

*Pel que fa a la regulació de l'exercici de l'activitat cinegètica, hi ha modalitats d'activitat cinegètica noves o molt específiques que la Llei de 1970 no preveu ni regula de cap manera o regula de manera molt genèrica, com per exemple la caça amb arc, la caça d'ocells aquàtics, la figura del caçador expert, els precintes de caça menor, la falconeria i l'ús de fures. A més, la falconeria està regulada en una ordre derogada en la seva majoria d'articles i la part que queda vigent regula molt poca cosa respecte de l'activitat cinegètica.*

*A més, actualment per exercir la caça cal la llicència de caça i el permís del titular dels terrenys cinegètics on es desenvolupa, però no s'hi determina com ha de ser aquest permís i, per tant, no es tenen presents adequadament els drets i obligacions d'aquest titular i del caçador autoritzat.*

*D'una banda, hi ha una sèrie d'aspectes de l'activitat cinegètica que actualment es preveuen únicament a la Resolució anual de caça, que per les seves característiques i per a una millor seguretat jurídica de l'activitat haurien d'estar regulades mitjançant una norma, com ara la caça del porc senglar, els precintes*

*de caça major, la caça de tudons amb passos tradicionals i les mesures de protecció agrària, ramadera i forestal.*

*D'altra banda, no existeix un desplegament normatiu suficient de les modificacions de les àrees de caça amb reglamentació especial i les zones de caça controlada, la qual cosa pot ocasionar arbitrietats en la tramitació i la indefensió en relació amb els drets de les persones afectades i els dels sol·licitants.*

*A més, pel que fa a les zones de caça controlada i a les zones d'ensinistrament de gossos, no està definit com han de ser gestionades pels gestors públics o privats respectivament, ni tampoc estan concretats o definits els drets i deures dels usuaris de les zones.*

*Finalment, hi ha un grup d'actuacions que disposen de regulació catalana específica, però que ha quedat obsoleta. Per exemple, en el cas dels plans tècnics de gestió cinegètica (PTGC), si bé existeix l'Ordre de 21 d'abril de 1999, per la qual es fixen les instruccions generals per a la redacció, l'aprovació i la revisió dels plans tècnics de gestió cinegètica, no està establert normativament quin és el contingut que ha de ser present al Pla, ni quins apartats ha de contenir, ni quins són els criteris de valoració que cal aplicar a l'hora de revisar i validar els plans tècnics presentats, fet que dificulta l'elaboració de plans tècnics de gestió consistents, i també la seva valoració per part de l'Administració.*

*En el cas de les àrees privades de caça amb regulació especial, tot i que hi ha un decret que les regula, hi ha hagut canvis en la legislació, com la llei que declara espècies invasores, o una sentència del TSJC que deroga articles del decret, que fan que sigui necessari aclarir les característiques de les àrees privades de caça amb reglamentació especial (intensius).*

*Finalment, la senyalització dels terrenys cinegètics està regulada per disposicions de l'any 1983 –i cal adequar els senyals a la nomenclatura actual i afegir senyals que actualment no estan previstos–, o està regulada per la resolució de vedes anuals i hauria d'estar regulada en una norma de caràcter general i no mitjançant aquesta resolució anual.*

*Determinades espècies cinegètiques –senglar, conill– han augmentat molt la seva població els darrers anys i en alguns indrets representen un problema tant des del punt de vista de seguretat (per la possibilitat de provocar accidents de trànsit o de convivència dels caçadors amb la gent que circula per la natura...) com des del punt de vista dels danys que els animals cinegètics poden causar en l'agricultura, ramaderia, terrenys forestals i sobre la fauna autòctona amb la qual conviuen i comparteixen espai, fet que requereix establir mesures generals i especials.*

*Una part important de la gestió cinegètica de l'Administració consisteix en la previsió i realització d'activitats de control d'aquestes poblacions d'espècies cinegètiques –senglars, conills– mitjançant caceres dirigides específicament a disminuir el nombre d'exemplars en zones amb densitats excessives que generen danys a l'agricultura i accidents de trànsit.*

*Per dur a terme aquestes activitats, l'Administració compta amb la col·laboració dels col·lectius de caçadors, però a hores d'ara no existeix una figura legal que reculli i empari aquesta col·laboració, cosa que produeix inseguretat jurídica durant l'exercici de l'activitat en el desenvolupament dels plans de control cinegètic.*

*Tot seguit es detallen els aspectes en els quals resulta més urgent dur a terme aquesta actualització normativa:*

- La manca de regulació de diversos aspectes de l'activitat cinegètica que es requereixen per poder ser exercida amb seguretat jurídica.*
- La manca de mesures concretes que permetin actuar davant de problemàtiques aparegudes en l'àmbit de l'activitat cinegètica.*
- Emergències cinegètiques.*
- Protecció de la fauna salvatge.*
- Protecció de l'activitat agrària i forestal.*
- Control d'espècies, davant la dificultat actual de fer-hi front.*
- Danys en l'agricultura i els forests.*
- Mesures de seguretat en l'exercici de l'activitat cinegètica.*

*-Regulació dels nous mètodes i mitjans de caça (tecnològics) apareguts.  
-Finalment, admetre i regular la tramitació electrònica de les autoritzacions, comunicacions i documents necessaris per a l'exercici de l'activitat de la caça.*

### **Aportacions:**

Atesa l'antiguitat de la Llei de Caça espanyola (Llei 1/1970, de 4 d'abril) que es ve aplicant a Catalunya, i en base als arguments competencials de la proposta, certament cal perfilar una Llei específica a Catalunya per tal de regular l'activitat cinegètica. Aquesta és important no sols pel que respecta a les modalitats de caça que es duen a terme al nostre territori, sinó també a efectes de limitar-ne l'activitat quan no sigui necessària, en aquells casos on la finalitat principal de control de l'activitat cinegètica pugui dur-se a terme per mitjans alternatius i eficaços, menys lesius als animals i que evitin els riscos inherents a l'activitat de caça, respectant l'interès general de la ciutadania expressat a través de la constatació d'una realitat social que d'una banda vol gaudir de l'ús del domini públic amb tranquil·litat (passejar pels boscos i gaudir de la natura), i d'altra està generant un creixent rebuig cap a pràctiques que impliquin qualsevol tipus de violència envers els animals. Raons de preservació de la biosfera també ens empenyen a optar prioritàriament per sistemes que evitin la caça, pels efectes nocius de la contaminació per plom i per les molèsties i distorsions que s'ocasionen a altres espècies de fauna, incloses les protegides.

En línia amb la nostra argumentació, no es pot ignorar que no parlem únicament d'una sensibilitat social predominant, sinó d'una realitat positivitzada, essent la seva manifestació més recent la reforma del Codi Civil espanyol, i que en breu -probablement abans de dur-se a terme la regulació final sobre la caça- ho estarà al Codi Civil Català, tendent a l'increment del grau de protecció dels animals en tots els àmbits.

Entrant al terç de les espècies cinegètiques sobre les què la proposta afirma que s'han incrementat les poblacions: conill i senglar, i que per tant requereixen una regulació específica amb mesures generals i especials, val a dir que seguint el rigor que ha d'inspirar la futura normativa, no s'ha constatat amb certesa l'increment d'aquestes poblacions, en tant que no existeix un cens amb números reals, sinó unes estadístiques elaborades en base als números que aporten els mateixos caçadors. Altres experts en canvi, sostenen una visió contrària: que no és cert que s'hagin incrementat les poblacions, sinó que per diversos factors aquests animals ara estan més a prop de l'home i la seva presència és més visible: molt especialment a l'època de desconfinament, en tant que a causa de l'absència de l'activitat humana els animals han baixat l'estat d'alerta i han expandit el seu radi territorial, com també l'escassetat d'aigua i aliment a causa del canvi climàtic, provoca el mateix efecte d'expansió al medi urbà o a conreus en la seva recerca.

Així, caldria fugir d'aquesta argumentació imprecisa i poc rigorosa en l'argumentari de la nova normativa, en tant que no pot justificar mesures especials envers aquestes espècies, per molt que esdevingui necessari preveure mesures per al control de població. Per les mateixes raons, tot i que certament sembla que l'agricultura en pateix danys per l'entrada d'aquests animals als

seus terrenys, no resulta tampoc un argument vàlid que pugui justificar-ne mesures de caça especials, en tant que per a la prevenció de danys hi han altres mecanismes assumibles per tal de preservar els terrenys, de manera que tornem a l'idea general de què la caça hauria de quedar com a activitat molt exclusivament restringida quan no hi concorrin altres mitjans ètics i preferents tant per al control de determinades poblacions d'animals com per a l'evitació de danys.

Ens parla també la proposta de la col·laboració dels col·lectius de caçadors amb l'Administració, i aquesta idea pot tenir la seva utilitat en tant que, per a la dispensa de mitjans de control de poblacions com pot ser la vacuna contraceptiva en senglars, pot ser de gran utilitat l'auxili del col·lectiu de caçadors en la prestació dels serveis de captura, quan cal anar a buscar els exemplars i disparar-ne els dards sedants o anestèsics. D'aquesta manera, tot i que la caça sigui una activitat en retrocés -no sols en base a la nova normativa, sinó que ho és com a activitat a la societat mateixa-, es podrà oferir als caçadors aquesta activitat substitutiva, de gran utilitat en el control real i efectiu d'espècies cinegètiques.

Compartim, en tot cas, els aspectes que s'assenyalen al final d'aquest primer punt de la proposta del Departament, en relació amb els aspectes més urgents que justifiquen l'actualització normativa, si bé cal partir de l'idea fonamental de què la caça, per les raons que venim exposant, te que tendir a convertir-se en una activitat que es durà a terme sempre hi quan no hi hagin altres mitjans ètics tant per al control de les poblacions cinegètiques com per a la prevenció de danys.

## 2. Els objectius que es volen assolir.

Text original de la consulta:

*L'objectiu fonamental que es vol assolir és millorar el control de les poblacions de les espècies cinegètiques a Catalunya, per aconseguir mantenir-les en una situació idònia i sostenible, i també mantenir l'equilibri dels ecosistemes dels quals formen part i la biodiversitat, sense que afectin negativament les activitats agràries ni generin danys o accidentalitat, i disminueixi també el risc de la presència o creixement d'epizoòties. A tal efecte es considera necessari:*

- Disminuir els danys sobre l'agricultura derivats de la sobrepoblació d'espècies cinegètiques, el risc d'accidents de la xarxa viària i la pressió de les espècies cinegètiques sobre la biodiversitat autòctona.*
- Garantir l'eficàcia i la utilització homogènia dels instruments de gestió de l'activitat cinegètica, a fi d'aconseguir un ús sostenible de les espècies de caça que sigui compatible amb la conservació dels ecosistemes i les espècies amenaçades. Els plans tècnics de gestió han de configurar-se per poder-los adequar a les variacions de les poblacions i a les orientacions de la normativa europea.*
- Garantir una formació adequada per a l'exercici de la caça i afavorir la seva professionalització. Es vol atorgar al caçador que actua en col·laboració amb l'Administració en el desenvolupament dels plans de control cinegètic una empara i una seguretat jurídica en l'exercici de la seva activitat de caça. En aquest sentit, es planteja regular la figura del caçador expert, que habilitarà, prèvia formació específica, la utilització de mètodes de captura d'alta eficàcia, amb l'autorització excepcional del departament competent en matèria d'activitats cinegètiques.*

*-Garantir una tramitació de les modificacions de les àrees de caça amb reglamentació especial i les zones de caça controlada, que assegurin el seu coneixement públic i assegurin els drets de les persones afectades i els dels sol·licitants.*

*Alhora, es vol revitalitzar l'activitat de la caça, inserida en el desenvolupament socioeconòmic de les zones rurals, i reforçar la seguretat jurídica de l'activitat i els drets dels caçadors, dels titulars de terrenys cinegètics i de la població en general.*

*L'actuació s'insereix en el marc de l'objectiu 15.1 de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides, per al desenvolupament sostenible en el seu vessant de protegir, restaurar i promoure l'ús sostenible dels ecosistemes terrestres; l'objectiu 15.7, adoptar mesures urgents per posar fi a la caça furtiva; l'objectiu 15.8, adoptar mesures per prevenir la introducció d'espècies exòtiques invasores, i l'objectiu 15C, augmentar el suport a la lluita contra la caça furtiva.*

## **Aportacions**

### **2.1. Sobre el text sotmès a consulta**

Partint de l'objectiu fonamental de la futura norma, que la proposta fixa en millorar el control de les poblacions de les espècies cinegètiques, que aquestes es mantinguin en una posició sostenible, mantenir l'equilibri dels ecosistemes i la biodiversitat, sense que s'afecti a l'activitat agrària, val a dir que els punts que s'enumeren com a necessaris requereixen un replantejament, que atengui realment al lloc que s'ha de donar a l'activitat de caça a Catalunya, com a sistema subsidiari quan no hi hagi cap altre mètode d'eficàcia que pugui funcionar. En coherència amb això, cal assenyalar:

- Els danys sobre l'agricultura poden ser evitats a través de sistemes de prevenció, com tancats que respectin la normativa de protecció de la fauna, aparells d'ultrasons, vigilància, dispersió de productes amb determinades olors foragidores... El risc d'accidents a la xarxa viària, disminuirà considerablement amb el descens de l'activitat de caça, en tant que és durant la mateixa que els animals es desorienten i deambulen de manera descontrolada per la xarxa viària, en tot cas si caldria millorar la senyalització en molts trams per tal que no es superin els límits de velocitat.
- L'eficàcia i utilització homogènia dels instruments de gestió de l'activitat cinegètica, reiterem, ha de tenir com a principal eix vertebrador el control ètic de poblacions, i una activitat de caça, ben regulada, com a sistema subsidiari.
- En tant que la caça esdevé una activitat en retrocés -constatat que anualment baixa el nombre de llicències- com a sistema de control, cedint davant altres mètodes menys lesius a l'interès general, esdevé innecessari afavorir la professionalització dels caçadors, si bé pot resultar d'utilitat propiciar el seu reciclatge per a les tasques de col·laboració amb l'Administració en les captures per a l'aplicació de mitjans ètics de control, com ara la vacuna de contracepció en senglars.
- Les zones de caça controlada i de reglamentació especial, han de ser minimitzades, i al seu cas, l'activitat s'ha de dur a terme de manera restringida sempre que no es posi en

perill l'ús del domini públic per la ciutadania, més en un moment en què cal promocionar formes de vida saludable afavorides per activitats al medi com senderisme, ciclisme, sortides d'avistament d'aus i altres de turisme sostenible.

Atenent al grau de desenvolupament sociocultural de la població de Catalunya, i a la creixent sensibilitat de gran part del món rural contra qualsevol forma de violència cap als animals, resulta contrari als interessos de la ciutadania revitalitzar l'activitat de caça. Cal tenir en compte que el ventall d'activitats econòmiques i professionals a l'entorn del món rural ha canviat considerablement als darrers anys, i molt especialment a partir de la pandèmia, quan moltes persones gràcies a les possibilitats del teletreball i de les noves tecnologies, han traslladat les seves residències. Així, no és cert que calgui ni sigui interessant promoure l'activitat de caça, que genera rebuig social, sinó refermar l'idea de què aquesta sigui un mètode de control de poblacions secundari, i millorar el desenvolupament socioeconòmic de la població al món rural amb la millora de cobertura i telecomunicacions.

Segons dades de la Generalitat, l'any 2020 hi havia 34.931 llicències de caça a Catalunya<sup>1</sup>. El 90% del nostre territori es considera un espai cinegètic, però en canvi el nombre total de persones que realitzen activitats de caça representa un 0,44% de la població total. Aquesta xifra percentual ha anat disminuint amb els anys: l'any 2000 les persones que tenien permisos per exercir la caça eren 98.075. Així, les xifres també ens marquen la necessitat de ponderar adequadament els interessos en joc sense perdre de vista la realitat social a Catalunya.

En coherència amb la necessitat que es manifesta a la proposta, de control de poblacions d'espècies cinegètiques, cal qüestionar també les accions repoblació i l'alliberament de fauna salvatge cinegètica durant la temporada de caça per tal de caçar-les en un període curt de temps i sense una finalitat reproductora. Resulta contradictori mantenir la permissibilitat d'aquestes accions, si d'altra banda sembla que la finalitat de la norma i la necessitat urgent és controlar la proliferació de determinats animals, raó que justifica la prohibició d'aquestes activitats lúdiques que cap benefici aporten al control de la fauna i que es fonamenten merament en el fet de donar mort, amb tot el conjunt de perjudicis colaterals que hem esmentat i que comporta en sí mateixa l'activitat de caça. Tal i com es recull es dades oficials, a Catalunya es va produir l'alliberament i repoblació de més de 190.000 exemplars<sup>2</sup>, en el període 2019-2020 amb la sola finalitat de caçar-los poc després d'haver-los alliberat.

D'altra banda, cal tenir en compte que l'activitat cinegètica presenta una sèrie d'afectacions a drets reconeguts expressament a la Constitució espanyola i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC): l'article 19 de la CE recull el dret a la lliure circulació pel territori nacional; l'article 45.1 estableix que tothom té dret a disposar d'un medi ambient adequat i el deure de conservar-lo. L'article 27 de l'EAC recull el dret a gaudir dels paisatges en condicions d'igualtat i l'article 46 l'obligació dels poders públics de fer efectives les condicions per a la preservació de la natura i la biodiversitat, promoure la integració d'objectius ambientals a les polítiques sectorials i establir les condicions que permetin a totes les persones el gaudi del patrimoni natural i paisatgístic.

---

<sup>1</sup> Font: Idescat. Anuari estadístic de Catalunya. Medi Ambient. Medi Natural. Llicències de caça 2020.

<sup>2</sup> Font: Idescat. Anuari estadístic de Catalunya. Medi Ambient. Medi Natural. Repoblació cinegètica i alliberaments per espècies 2019/20.

Aquestes incompatibilitats suposen una usurpació al dret a l'ús públic en benefici dels interessos del sector cinegètic no justificada per cap interès jurídic superior, i que la resta d'administrats que no participen de l'activitat de caça no tenen el deure jurídic de suportar. En aquest sentit, els poders públics tenen l'obligació d'harmonitzar la protecció del medi ambient amb l'explotació dels recursos econòmics. L'activitat cinegètica s'emmarca en aquesta necessitat d'harmonització, malgrat que actualment sigui cada vegada menys compatible amb altres aprofitaments "no consumidors" del medi natural i, en molts casos totalment incompatible amb un dret humà bàsic com es el que recullen els articles esmentats.

Des del punt de vista mediambiental, la caça té un impacte molt important a nivell d'afectació sobre la biodiversitat en el sentit d'alternacions que aquesta genera en l'equilibri ecològic, com també en els hàbitats i en els espais protegits. Un punt a tenir en compte en la regulació d'aquesta activitat, és la incompatibilitat de la caça en parcs nacionals i espais de la Xarxa Natura 2000, així com qualsevol altre terreny assimilable per raons de la seva importància mediambiental o de conservació dels seus ecosistemes o biodiversitat. La pràctica de la caça en aquets espais és totalment incompatible amb l'objectiu de conservació dels ecosistemes i de la biodiversitat que es pretén.

## **2.2. Altres objectius que cal contemplar**

En el text del document sotmès a consulta omet la consideració a alguns extrems importants, que caldria incloure per tal de dotar d'un major grau de garanties i eficàcia a la norma:

### 2.2.1. Protecció dels gossos utilitzats en l'activitat cinegètica

Cal prestar especial atenció als gossos que s'utilitzen per caçar, que per les extremes situacions de risc durant l'activitat cinegètica i les condicions de vida a què són sotmesos, requereixen unes mesures de protecció reforçada fins i tot superiors a les previstes al Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Protecció dels animals.

D'entrada, i en coherència amb el marc normatiu català, cal partir de les finalitats i principis inspiradors de l'esmentada norma, que figuren al seu art. 2, on es reconeix als animals com a éssers dotats de sensibilitat física i psíquica, que han de rebre el tracte que els hi generi benestar, sense que se'ls pugui provocar patiments, ni estats d'ansietat o por, i és això el què precisament se'ls ocasiona durant l'activitat de caça, durant la qual els animals van sobreexcitats i amb alts nivells d'estrès -especialment en algunes pràctiques com la caça dels senglar-, exposant-se a contínues lesions i fins i tot a la mort. L'elaboració de la nova regulació de caça esdevé una bona ocasió per blindar el benestar específic dels gossos destinats a aquesta activitat, incrementant els requisits de protecció i benestar animal en la seva tinença.

En coherència amb la consideració del Codi Civil Català dels animals com a "no cosa" i el Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, necessàriament s'han de respectar els seus límits. Des d'aquest punt de vista, no



pot ser admissible una distinció de tracte que suposi una desprotecció dels gossos destinats a la caça i qualsevol altre gos que no es vegi obligat a dur a terme aquesta activitat, per quant no hi ha base científica que acrediti una diferenciació envers la capacitat de patiment entre animals de la mateixa espècie i característiques estològiques.

No obstant, val a dir que la norma també hauria de vetllar per inspirar la reducció de modalitats de caça en les què es fan servir gossos, en línia amb els darrers avenços d'altres països de l'entorn europeu, han adoptat mesures en aquest sentit i han optat per prohibir determinades modalitats de caça amb gossos. Per exemple, ja el 2004 la caça de mamífers silvestres amb gossos es va declarar il·legal a Anglaterra i Gals (Hunting Act 2004). La persecució de guineus amb gossos ja s'havia prohibit a Escòcia l'any 2002 [Protection of Wild Mammals (Scotland) Act 2002]. Actualment, a més, el govern escocès ha proposat un projecte de llei que prohibeix les caceres de rastre i limita la caça amb canilles de gossos [Hunting with Dogs (Scotland) Bill, 24-02-2022].

### 2.2.2 Mitjans de control poblacional i de prevenció de danys

És cert que el benestar animal i les interaccions entre humans i animals estan connectades inseparablement als interessos econòmics, ambientals i socials, i que en aquest sentit, les lleis tenen una funció d'equilibrar aquests interessos de tots els grups d'interès i en moltes ocasions, aquest equilibri s'ha tensionat, però la necessària integració i coherència de l'ordenament jurídic, tampoc no podem atorgar una protecció a uns animals i alhora consentir o promocionar la mort d'altres de forma violenta, especialment quan ja hi ha altres mitjans alternatius per al control de poblacions de manera ètica.

Aquesta opció de control ètic té cabuda dins la futura norma en la previsió dels supòsits en què no es permetrà caçar, quan per a una determinada espècie puguin fer-se servir mecanismes de control ètic de poblacions, d'eficàcia acreditada.

En aquesta línia, el control de la natalitat mitjançant vacunes de contracepció -especialment en el senglar, tot i que a altres països s'ha dut a terme amb un ventall més ampli d'espècies- resulta d'entrada un mecanisme idoni, junt amb un altre conjunt de mesures, per evitar la proliferació de poblacions i eliminar els conflictes de convivència o les afectacions econòmiques per danys.

La viabilitat d'un combinat de mesures junt amb el control de la natalitat, com instal·lació de tancats específics, habilitació de corredors ecològics per tal d'afavorir que els animals tinguin vies lliures de desplaçament al medi natural, control de l'abastiment d'aigua i menjar fora dels conreus i d'altres en funció de l'espècie que es vol controlar, venen a constatar l'oportunitat de què la caça sigui considerada una activitat secundària.

### 2.2.3 Menors d'edat

Al text de la consulta no es fa cap esment sobre el paper dels menors d'edat en relació amb

l'activitat cinegètica, que en canvi si es regula a la Llei de caça espanyola, en tant que es permet la caça amb armes de foc per menors d'edat acompanyats.

Considerant els riscos físics i psíquics que implica per als menors la seva participació en les activitats de caça, s'escau que la nova normativa no reproduïxi aquesta permissivitat prevista a la Llei de caça 1/1970 i elimini qualsevol possibilitat que pugui permetre la seva participació, preservant l'interès superior dels menors pels què ha de vetllar l'ordenament jurídic, i que requereix d'una especial protecció, extrem que cal tenir molt en compte especialment a l'hora de dur a terme accions per a "revitalitzar l'activitat de la caça", idea que inspira la proposta del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda rural. En aquest sentit, cal tenir en compte que l'article 40.3 de l'Estatut i la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, recull com a principi rector que, en totes les actuacions portades a terme pels poders públics o per institucions privades, l'interès superior de l'infant ha d'ésser prioritari.

Partim en primer lloc de què la utilització d'utensilis i armes de foc, posen en risc la integritat física dels menors, fins al punt que poden resultar ferits o morir durant l'activitat, i no només està en risc aquell que practica la caça, sinó que l'activitat cinegètica posa en perill altres usuaris del medi natural totalment aliens a aquesta activitat. En relació directa amb aquesta circumstància, cal considerar els efectes psíquics que per a un menor pot tenir el fet de veure's involucrat com a autor de qualsevol incident de característiques lesives per a altres persones.

D'altra banda, cal destacar que els efectes en la vessant educativa dels menors que pugui tenir la caça només poden ser negatius, arribant a generar importants conflictes interns en el seu desenvolupament emocional, en tant que aprenen a assumir l'acció de donar mort des d'una posició de poder sobre un altre ésser viu en situació d'inferioritat com a normal o habitual, i fins i tot com a activitat lúdica, amb les inevitables conseqüències que això tindrà en el seu futur desenvolupament emocional i el correcte assentament dels principis de respecte envers altres éssers vius, que podrà repercutir en la seva conducta social cap a altres humans al llarg de la seva vida.

Així, caldria establir l'edat de 18 anys com a mínima per a l'exercici de la caça, sense excepcions salvades per altres requisits, de manera que els menors d'edat en quedessin exclosos.

La Llei 26/2015, de 28 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, inclou expressament entre els deures del menor relatius a l'àmbit social el de "Respectar i conèixer el medi ambient i els animals" (art. 9), cosa que xoca frontalment amb el clima social al qual es veuen exposats als entorns on es practica la caça. Tampoc podem obviar els importants canvis i del sistema educatiu implantat per la Llei Orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i el seu desenvolupament a través dels Reials Decrets recents:

- El Reial decret 95/2022, d'1 de febrer, pel qual s'estableix l'ordenació i els ensenyaments mínims de l'educació infantil, va entrar en vigor el dia 3 de febrer passat.

Aquest Reial decret inclou expressament l'educació en l'empatia, la cura i la protecció dels animals, així com en el respecte dels seus drets.

- El Reial decret 157/2022, d'1 de març, pel qual s'estableixen l'ordenació i els ensenyaments mínims de l'educació primària, va entrar en vigor el dia 3 de març passat. En aquest Reial decret, es fomenten actituds empàtiques i respectuoses amb la resta dels animals. A més, s'ha inclòs expressament l'abordatge del maltractament animal al Perfil de sortida de l'alumnat al final de l'ensenyament bàsic com un dels grans reptes de la nostra època: "Desenvolupar una actitud responsable a partir de la presa de consciència de la degradació del medi ambient i del maltractament animal basada en el coneixement de les causes que els provoquen, agreugen o milloren, des d'una visió sistèmica, tant local com global".
- El Reial decret 243/2022, de 5 d'abril, pel qual s'estableixen l'ordenació i els ensenyaments mínims del Batxillerat, que va entrar en vigor el 7/4, incorpora al currículum, "els drets dels animals" a l'apartat "Grans qüestions ètiques del nostre temps", juntament amb la desigualtat i la pobresa; la igualtat efectiva de drets entre homes i dones; la guerra, el terrorisme i altres formes de violència; els drets de la infància; la discriminació i el respecte a les minories; i els problemes ecosocials i mediambientals.

També és del tot contraproductiu amb l'intent de la Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant de la violència, de combatre la violència sobre la infància i l'adolescència des d'una aproximació integral.

### 3. Les possibles solucions alternatives normatives i no normatives.

Text original de la consulta:

*a) L'opció de no fer res o mantenir la situació actual.*

*L'opció de no fer res comporta no regular amb més especificitat l'activitat cinegètica a Catalunya i continuar aplicant les prescripcions de la Llei estatal amb caràcter supletori. Aquesta opció implica mantenir les dificultats per solucionar les problemàtiques existents i per adaptar-se a les noves demandes i necessitats actuals, i per tant continuaran persistint les problemàtiques ja assenyalades a l'apartat 1.*

*L'opció de no fer res també suposa no exercir la capacitat de desenvolupament de la competència en matèria cinegètica atribuïda a Catalunya.*

*b) Opció normativa preferida.*

*Des del punt de vista de l'instrument d'intervenció, aquest ha de ser normatiu i per al conjunt d'aspectes que es pretén regular en la situació actual és suficient una norma amb rang de decret/reglament. Per aquest motiu, s'opta per proposar la intervenció en forma de decret.*

*Amb aquesta opció serà possible regular de forma apropiada l'exercici de l'activitat cinegètica i adequar-la a les noves realitats i nous reptes socials, la planificació cinegètica, la regulació de les àrees de caça i les zones de caça controlada, així com establir les mesures generals i especials de protecció,*

*d'emergència cinegètica i les mesures cinegètiques excepcionals, i també millorar la senyalització dels terrenys cinegètics.*

*Adicionalment a l'actuació normativa que cal dur a terme, el Departament també preveu aplicar mesures addicionals de caràcter no normatiu en suport del compliment dels objectius de control en cas d'excedent de població cinegètica, com ara un Pla de xoc per a la reducció urgent dels danys i control sanitari del senglar 2022-2024, que inclou fins a 20 accions específiques, i línies d'ajut per al foment de la caça del senglar i la millora del canal de comercialització de la carn de caça.*

*c) Opció normativa descartada.*

*Si bé a mitjà termini es preveu l'elaboració d'una regulació de l'activitat cinegètica amb rang de llei, que permeti abordar definitivament l'adequació global de l'activitat cinegètica als requeriments i necessitats derivades de la societat actual, s'estima que en la situació actual és necessari procedir a regular de manera immediata tots aquells aspectes relatius a l'activitat cinegètica que requereixen una nova regulació però que no necessiten que la norma reguladora tingui rang de llei perquè sigui efectiva. D'aquesta manera es podrà donar solució adequada a moltes problemàtiques existents, sense haver d'esperar que es produeixi una regulació general amb rang de llei.*

## **Aportacions**

Valorant les tres posicions plantejades sobre les opcions normatives i no normatives, hem de discrepar sobre l'opció normativa que la proposta assenyalava com a preferida, en tant que per raó de la importància en la matèria objecte de regulació, resulta més adient optar per la redacció d'una norma amb rang de llei que reguli la caça a Catalunya, i que en el seu cas, permeti el posterior desenvolupament per via reglamentària.

La proposta del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda rural descarta la opció de regulació mitjançant norma amb rang de llei, per entendre que aquesta es farà a mitjà termini i que ara es dona la concurrència de requeriments i necessitats que sembla no poden esperar a la tramitació d'una norma amb rang de llei, sense donar cap especificació més al respecte que ens permeti constatar la realitat d'aquesta urgència.

Al respecte, cal ressenyar que a Catalunya la llei vigent en matèria de caça és la de l'Estat 1/1970, de 4 d'abril i el Decret 506/1971 que la desenvolupa, i actualment no s'ha produït cap esdeveniment especial que diferenciï la situació a Catalunya de la concurrent durant tots els anys transcorreguts fins a l'actual 2022, per tant no es justifica ara la necessitat de regulació fora de la norma amb rang de llei, ans al contrari, resulta necessari en aquest moment, per lògica jurídica i atès que la caça és una competència atribuïda a les comunitats autònomes, el desenvolupament directe d'una norma amb rang de llei que abordi definitivament l'adequació global de l'activitat cinegètica als requeriments i necessitats derivades de la societat actual, sense generar més dispersió normativa i amb l'estalvi de recursos públics que comportaria la tramitació de la llei directa i no d'una altra normativa prèvia.

En al·lusió a circumstàncies concretes esmentades en apartats previs de la proposta del Departament, relatives a la situació del senglar, del conill i la prevenció de danys, recordem que hi han altres mesures d'aplicació immediata i eficàcia constatable que es poden dur a terme sense necessitat de l'activitat de caça, i per tant, resulta innecessària qualsevol regulació urgent de l'activitat cinegètica en aquest sentit.

#### 4. Impactes més rellevants de les opcions considerades.

Text original de la consulta:

*Incidència de l'alternativa que s'indica com a preferida.*

*a) Impacte sobre l'Administració de la Generalitat (l'organització, el personal i el pressupost).*

*L'aprovació de la nova norma pot suposar un impacte sobre l'Administració de la Generalitat pel que fa al pressupost per poder donar compliment al que disposi el decret; per exemple, en el cas que es prevegi una partida pressupostària per desenvolupar una aplicació informàtica que permeti una gestió dels terrenys cinegètics, danys, etc., i possiblement també línies d'ajut per prevenir danys.*

*b) Impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial del municipi de Barcelona.*

*L'aprovació de la nova norma pot implicar algun impacte sobre l'organització, el personal i el pressupost de les administracions locals en la mesura que aquesta els atribueixi aspectes de gestió com ara el control de danys cinegètics o la promoció de zones de seguretat. Tanmateix, no es preveu que pugui tenir impacte sobre el règim especial del municipi de Barcelona, més enllà del que s'ha esmentat en el cas de les administracions locals.*

*c) Impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa, des de la perspectiva de la simplificació i la reducció de càrregues administratives per a les empreses i els ciutadans.*

*L'aprovació del decret d'ordenació i regulació de l'activitat cinegètica a Catalunya complirà els principis de simplificació i no introducció de noves càrregues administratives, llevat que es considerin necessàries i estiguin justificades.*

*d) Els impactes econòmics, socials i ambientals més rellevants que no s'hagin valorat als apartats anteriors.*

*L'aprovació del nou Decret de regulació de l'activitat cinegètica tindrà un impacte positiu en diverses vessants:*

*Des del punt de vista econòmic, perquè es pretén disminuir els danys sobre l'agricultura derivats de la sobrepoblació d'espècies cinegètiques, així com disminuir el risc d'accidents a la xarxa viària.*

*D'altra banda, la posada en valor d'aquesta activitat tradicional ajudarà a la dinamització econòmica i social dels municipis més rurals.*

*Des del punt de vista social, la millora en la percepció d'aquesta activitat, com a eina de control de la sobrepoblació d'espècies cinegètiques, pot contribuir al reconeixement social de l'activitat cinegètica i a l'aparició de noves d'empreses de serveis associats al sector.*

*Des del punt de vista ambiental, es disminuirà la pressió de les espècies cinegètiques sobre la biodiversitat autòctona, i també millorarà la garantia del control d'epizoòties sobre espècies autòctones i sobre la ramaderia.*

#### **Aportacions:**

Els impactes ressenyats a la proposta del Departament sobre l'Administració de la Generalitat, les administracions locals, les mesures d'intervenció administrativa i altres impactes econòmics,

ambientals o socials, serien els mateixos per a l'opció que proposem sobre la regulació directa en una norma amb rang de llei, fet que corrobora la seva viabilitat.

Compartim que l'aprovació de la nova regulació de l'activitat cinegètica tindrà un impacte positiu en diverses vessants, però sempre des de la perspectiva de consideració de la caça com a una activitat de control cinegètic secundària o subsidiària, per als casos en què no es puguin executar altres mitjans de control ètic i de prevenció de danys menys perjudicials al conjunt dels interessos de la societat. En aquest cas:

- Des del punt de vista econòmic es disminuiran efectivament els danys sobre l'agricultura derivats de la presència d'espècies cinegètiques, en tant que les mesures de prevenció de danys dificultaran el seu accés.
- Des del punt de vista ambiental, es disminuirà la pressió de les espècies cinegètiques sobre la biodiversitat autòctona, gràcies al control de la natalitat a través dels mitjans de contracepció, com es disminuiran els riscos d'accidents directes i indirectes que es deriven de la caça quedant aquesta limitada com a activitat secundària, es reduirà en gran mesura la contaminació per plom i la distorsió que l'activitat genera en altres espècies de fauna silvestre per la irrupció dels caçadors al medi natural, i es garantirà el gaudi de la natura a la població en general en l'ús prioritari del domini públic.

En coherència amb l'esperit de la nostra proposta, progressista i més adaptada al nivell sociocultural de la ciutadania de Catalunya, cal rebutjar la idea de posada en valor de l'activitat tradicional de caça, en tant que com ja hem argumentat, la realitat ens mostra una evolució social que empeny el seu retrocés, i no resulta adient que la Generalitat de Catalunya no reconegui aquesta circumstància, i es mantingui en l'empeny de recuperar una activitat que ni s'acredita com a efectiva en el control de poblacions ni és majoritàriament acceptada al nostre país, que resulta especialment lesiva a interessos generals de seguretat de les persones, protecció dels animals i del medi natural.

En conseqüència, cal acceptar i reconèixer el punt de vista social, que per evolució natural ha deixat de veure la caça com a eina vàlida en el control d'una superpoblació no acreditada d'espècies cinegètiques, i rebutjar qualsevol foment de noves empreses de serveis associades al sector, fomentant el desenvolupament de les xarxes de telecomunicacions al món rural per tal de mantenir el creixement de noves modalitats de treball que permeten la reactivació de la seva economia i repoblació progressiva.

## **5.- Proposta addicional: compromisos a desenvolupar i normativa d'harmonització per a la coherència del conjunt de la reforma.**

### **5.1. Previ: context normatiu**

En relació als aspectes que poden afectar la futura norma, cal esmentar altres antecedents normatius aprovats per disposicions catalanes, per tal d'establir el marc normatiu en el qual aquesta llei s'ha de contextualitzar; altrament, es tracta dels límits bàsics els quals la futura llei

de Caça de Catalunya ha de respectar. Ens referim al Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, a la Llei 17/2021, de 15 de desembre, de modificació del Codi civil, la Llei hipotecària i la LEC, sobre el règim jurídic dels animals i propoerament a la llei civil catalana, l'avantprojecte del qual inclou nombroses referències als animals, sobre tot, en aquest context, els animals no preses. Així doncs, queda patent que aquesta llei té implicacions sobre l'activitat cinegètica, donat que en aquesta hi intervenen diverses espècies d'animals.

En aquest context, el marc legal en què es podria emmarcar el control ètic de poblacions és la normativa de protecció dels animals. Actualment el DL 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, es de difícil encaix atès que no preveu específicament el control de poblacions mitjançant mètodes de control no letals. Cal prestar atenció en aquest sentit a l'article 9.1, la redacció original de la qual, amb pocs canvis, data de 1988: *Article. 9.1 Control de poblacions d'animals. **Es poden fer** controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides.*

Atès que vivim en una societat canviant, és necessari adaptar constantment els nostres marcs legals a les noves sensibilitats del nostre entorn sociocultural, establint el marc d'actuació que hauria de seguir l'activitat cinegètica en aquest àmbit. Caldria doncs, incorporar aquesta qüestió a la norma que ara es sotmet a consulta.

Això ens portaria a una proposta de modificació del Decret Legislatiu 2/2008, per tal d'evitar una col·lisió normativa que generi problemes a la pràctica. Ara bé, en disposar d'una norma que reguli la caça, aquesta qüestió es pot traslladar a la mateixa.

## **5.2. Extrems a desenvolupar en el context de regulació de la caça a Catalunya.**

Estudiar la possible inclusió del compromís per part del Govern i de les administracions públiques competents, de l'estudi de l'impacte real del control de poblacions mitjançant la caça i de l'activitat cinegètica en general (impacte en la biodiversitat i el medi ambient, en l'ús públic i altres aprofitaments del medi natural, sobre el benestar animal, etc.), com també l'estudi de mètodes alternatius de control poblacional ètics (pinso i vacunes). L'equip de treball encarregat de la redacció d'aquest informe ha de comprendre representants de tots els col·lectius potencialment afectats, amb representació equitativa. Exemples: Informes periòdics de valoració i anàlisi de la situació i impactes reals en tots els àmbits de l'activitat cinegètica a Catalunya; elaboració per part del Govern, cada dos anys, mitjançant el departament competent, i amb un criteri de transversalitat, un informe de valoració i d'anàlisi i també del grau de compliment de la normativa. Les conclusions d'aquest informe s'haurien de presentar al Parlament per adoptar les mesures que es considerin oportunes.

La creació de programes de conscienciació i educació sobre al respecte al medi ambient i als animals, tal i com estableix la Disposició addicional 13 del RD 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, sobre la importància de conservació de la biodiversitat i dels ecosistemes i la protecció dels animals, implementant paral·lelament en

la ciutadania els principis bàsics i putes de coneixements necessaris per a la convivència amb determinades poblacions d'animals (per exemple senglars: no donar-los menjar, com actuar si apareixen al carrer, etc.) de manera que aquesta convivència sigui pacífica (al marge dels mitjans ètics de control poblacional que es posin en funcionament) i gestionada amb el menor impacte lesiu possible a través de les autoritats quan es donin situacions que ho requereixin (per exemple aparició de senglars al nucli urbà).

En tot cas, la proposta normativa hauria d'incloure el compromís de les administracions públiques competents per tal de que aquestes notifiquin individualment als diferents propietaris i propietàries dels terrenys cinegètics el seu dret fonamental que tenen a objectar en consciència, fins i tot enfront la planificació pública, a que es practiqui la caça en els terrenys de la seva propietat, si consideren la caça una pràctica moralment cruel, segons el principi bàsic que ha establert el Tribunal Europeu de Drets humans (Chassagnou and others v. France, sentència del TEDH de 29 d'abril de 1999), o be per motius de seguretat o altres usos a què vulguin destinar els seus terrenys, no compatibles amb l'activitat de caça.

**A Barcelona, 20 de maig de 2022.**